

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120333782
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120333782.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a sudcov JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: SetCar sk, a. s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom H. X, S., proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, právne zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 235,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/62/2020-74 zo dňa 12. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 235,80 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi proti žalovanej priznal ako úspešnej strane (§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody spočívajúci v zaplatenom nájomnom za užívanie náhradného motorového vozidla je v celom rozsahu dôvodný, keďže bol uplatnený v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Medzi stranami bolo nesporné, že dňa 22.06.2018 bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla značky Chevrolet, EČ: TO993CZ poisteného u žalovanej škoda poškodenej M. E. na jej motorovom vozidle značky Škoda Octavia, EČ: PD919FO. Podľa zákazkového listu sa vozidlo od 03.08.2018 opravovalo v servise Autokomplexx, s. r. o., pričom plán ukončenia opravy predpokladal deň 28.08.2018. Vozidlo však bolo opravené už dňa 24.08.2018, o čom svedčí faktúra uvedenej spoločnosti adresovaná poškodenej č. 180457. Poškodená dňa 03.08.2018 uzatvorila so žalobcom zmluvu o prenájme vozidla č. 412/47, a to na čas opravy poškodeného motorového vozidla. Faktúrou č. 180457 na sumu 976,80 eur žalobca poškodenej vyúčtoval prenájom náhradného motorového vozidla podľa nájomnej zmluvy za dobu prenájmu 22 dní, čo pri výške nájmu uvedeného vo faktúre, t. j. sumy 37,- eur/deň predstavuje sumu 814,- eur bez DPH. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 24.08.2018 medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom vyplynulo, že poškodená má peňažnú pohľadávku voči spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group vo výške 976,80 eur titulom nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. za škodu, ktorú spôsobilo motorové vozidlo značky Chevrolet, EČ: TO993CZ na motorovom vozidle poškodenej. Postupca touto zmluvou podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpil postupníkovi,

teda žalobcovi pohľadávku a žalobca sa zaviazal poškodenej ako postupcovi uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu vo výške 976,80 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 180457 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom náhradného motorového vozidla. V čl. 5 tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok postupcu (poškodenej) na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nárok postúpničky (žalobcu) na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítajú, pričom postupník, čiže žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1. (nárok na poistné plnenie vo vzťahu k poisťovni) vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Žalobca do spisu pripojil tiež listiny poškodenej, ktorým poškodená poisťovňa oznámila postúpenie pohľadávky podľa vyššie uvádzanej zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaná sa evidentne dozvedela o postúpení pohľadávky, pretože listom zo dňa 31.08.2018 oznámila žalobcovi, že ukončila šetrenie poistnej udalosti a poskytuje poistné plnenie na účet žalobcu vo výške 741,- eur, pretože bola odpočítaná suma vo výške 235,80 eur titulom neprímeraných nákladov na náhradné vozidlo s tým, že dobu nájmu náhradného vozidla žalovaná považovala za opodstatnenú v trvaní 19 dní pri dennej sadzbe náhradného vozidla 39,- eur vrátane DPH/deň. Rozdiel medzi faktúrou za prenájom náhradného vozidla a priznaným poistným plnením predstavuje uplatnenú sumu vo výške 235,80 eur. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nárok uplatňovaný v súdnej veci žalobcovi nevznikol priamo, predmetné však okresný súd nepovažoval za právne významné na rozdiel od tvrdení žalovanej, keďže žalobca si ho uplatňoval na základe platného postúpenia pohľadávky, a preto je v spore aktívne legitimovaný na vymáhanie nároku, ktorý pôvodne vznikol poškodenej M. E.. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že poškodená si svoj nárok, ktorý jej vznikol titulom nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, uplatňovala oprávnenne; dobu prenájmu v počte 22 dní považoval za primeranú, pretože po túto dobu poškodená nemohla užívať vlastné motorové vozidlo; a vynaloženú sumu za dôvodnú s ohľadom na tú skutočnosť, že poškodená nemohla užívať svoje motorové vozidlo. Poškodená svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý titulom prenájmu náhradného motorového vozidla vyrovnala tým, že od žalobcu neinkasovala odmenu za postúpenie pohľadávky, nakoľko tento jeho nárok bol započítaný proti pohľadávke žalobcu na úhradu ním vystavenej faktúry. Postúpením pohľadávky poškodenej voči poisťovni na žalobcu sa zmenil veriteľ tejto pohľadávky a stal sa ním v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobca. Poisťovňa, t. j. žalovaná žalobcovi zaplatila len sumu 741,- eur, preto bolo dôvodné priznať žalobcovi aj zvyšok nároku v sume 235,80 eur.

2. Proti uvedenému rozsudku žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) podala odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Súdu prvej inštancie vytýkala, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V bližších podrobnostiach v prvom rade poukázala na podľa jej presvedčenia ústavnú nekonformnosť v rozsudku okresného súdu, ktorý označila za nesprávny, nezákonný a navyše arbitrárny. Prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Pritom podľa § 220 ods. 2 CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Nedostatočným a nesprávnym spôsobom sa v danom prípade okresný súd vysporiadal so žalovanou namietanou aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu v spore. V tomto smere odvolateľka v podrobnostiach poukázala na svoju argumentáciu uvádzanú ešte v prvoinštančnom konaní. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a pri aplikácii ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyslovila presvedčenie, že poškodený predstavujúci dlžníka žalobcu nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu. Poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, a preto ju nemohol postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Na podporu správnosti svojej argumentácie žalovaná poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 40Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Zmluvu o postúpení pohľadávky označila za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V závere svojho odvolania ešte uviedla, že žalobca v spore žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený pred údajnou cesiou pohľadávky aj uhradil faktúru žalobcovi, v kauzálnom dôsledku čoho nemala poškodenému vzniknúť ani pohľadávka voči žalovanej z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Rozsudok súdu prvej

inštancie označil za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Bližšie k jednotlivým odvolacím dôvodom uviedol, že okresný súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dôkazy mal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku v otázke namietanej aktívnej legitímácie je dostatočne zrozumiteľné a správne. Na podporu správnosti tejto argumentácie poukázal aj na závery vyplývajúce z viacerých rozsudkov Krajského súdu v Žiline (napr. 11Co/135/2019) a Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 3Cob/220/2017). Súd prvej inštancie v predmetnej veci dostatočne odôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. V danom smere sa tiež kladie dôraz predovšetkým na jednoduchosť a zrozumiteľnosť odôvodnenia. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument, a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovanej o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a o rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka sú preto neopodstatnené. Poškodený mal v zmysle zákona nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovanej a nie od žalobcu (prenajímateľ vozidla). Dlžníkom tak v tomto prípade je práve žalovaná a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Tvrdenie žalovanej ohľadne postúpenia pohľadávky je preto nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Rovnako tak tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k sledovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného, je ničím nepodložené a zjavne účelové. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tomto smere žalobca poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019, podľa ktorého sa žalovaný snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva však tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Neexistuje rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa to zrealizuje vzájomným zápočtom.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

5. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že v preskúmvanej veci si žalobca uplatňuje voči žalovanej sumu vo výške 235,80 eur, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky

uzatvorenej dňa 24.08.2018 medzi žalobcom ako postupníkom a M. E. (č. I. 7 spisu), ktorá bola poškodená pri poisťnej udalosti zo dňa 22.06.2018 ako postupcom. Postúpená bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nároku na náhradu škody - vynaložených nákladov za užívanie náhradného motorového vozidla v príčinnej súvislosti so spomínanou škodovou udalosťou (viď č. I. 4 spisu), pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla poškodenej značky Škoda Octavia, EČ: PD919FO. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo poistené v poisťovni Kooperatíva, teda žalovanej. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala sumu 976,80 eur a zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomných nárokov, a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky vo výške 976,80 eur a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo vo výške 976,80 eur.

6. Pohľadávka, ktorá bola postupovaná, bola spôsobilá na postúpenie a samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako platný právny úkon spĺňajúci kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou. Z ďalších - listinných dôkazov bol preukázaný aj vznik škody na strane poškodeného škodovou udalosťou, ktorá spočíva v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. V konečnom dôsledku ani žalovaná vo svojom odpore zo dňa 27.06.2018 (č. I. 25 a nasl. spisu) nespochybnila, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťnej udalosti. Pokiaľ v priebehu celého tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s tvrdením, že uplatňovaná pohľadávka nemohla poškodenému ako postupcovi vzniknúť z dôvodu, že faktúru za požičanie motorového vozidla nezaplatil, s uvedeným záverom sa nemožno stotožniť, pretože postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu - žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávanom spore (obdobne rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 30/2019 zo dňa 25.04.2019, sp. zn. 11Co 135/2019 zo dňa 25.06.2019, sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 6Co/122/2019 zo dňa 21.08.2019 a ďalšie). Žalovaná si sama vo svojej obrane protirečí, keď na jednej strane namietala, že pohľadávka žalobcovi nevznikla, resp. ju získal na základe neplatného právneho úkonu a napokon, že vo veci nie je aktívne vecne legitimovaný, no na druhej strane uvádza, že mu sama dobrovoľne uhradila v zmysle oznámenia o poistnom plnení sumu 741,- eur (viď oznámenie o poistnom plnení zo dňa 04.09.2018, č. I. 7 spisu). Na základe uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s odvolacou argumentáciou žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu k uplatňovaniu pohľadávky.

7. Žalovaná v rámci svojho opravného prostriedku vo vzťahu k priznanej istine v podstate len zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a súdu opakovane predkladala svoje subjektívne právne závery, ku ktorým mal okresný súd v danom prípade dospieť. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odôvodnenie napadnutého rozsudku sa dostatočným spôsobom vyporiadava so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritériá kladené na odôvodnenie uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Neopodstatnená je preto aj posledná odvolacia námietka žalovanej vytykajúca ústavnú nekonformnosť rozsudku okresného súdu.

8. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, keďže odvolanie žalovanej v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento rozsudok okresného súdu ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok II. o trovách konania, ktorý zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným a tiež aj výrok o príslušenstve uplatňovanej istiny, ktorý ani nebol výslovne odvolacími námietkami napadnutý.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá vo veci úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)